Ilir F.Çabrati

Jeton në mua

(POEZI)

Përjetësisht prindërve të mi.

Redaktore
Shqiponjë Axhami,prof.

Meditimin
Shqiponjë Axhami,prof.

Ballina
Flamur Salihi, stud.

Ilir F.Çabrati

Jeton në mua

Mars, 2012

Poetët nuk lindin po edhe nëse lindin janë poet të nemur, poetët krijohen nga të bëmat e shoqërisë.

(autori)

"Dua ta drejtoj krijimtarinë
ty që pa qenë dashtë të
humbë e për hirë të
dashurisë së sinqertë vuaj
të bëmat e tua"

Meditim

Kur lexova në fillim poezitë e **ILIRIT** të them të drejtën ndryshe nga shumë të tjerë me mahniti, kjo për faktin që këtu në mënyrë definitive ka diçka ndryshe, falë shumë komponentëve poezia e tij vjen stërhollo ndryshe në tematikë, në formë dhe ne përmbajtje.
Duke u ndalur tek e para vihet re një tematike e shumëllojshme qe orvatet te gjej skutat më të errtë të nënndërgjegjes ankthet e saj kjo në shumë parametra që nga dashuria deri te vetgjygjsia, por jo vetëm kjo Iliri edhe kur shkruan për një tematikë të thjesht ka elementin tipik **ILIRIAN** brenda .
Për sa i përket formës edhe këtu poeti ka menduar nj stil ndryshe një varg të çrregullt jo të renditur ndoshta si vetë shpërthimet e tij, figura është e pranishme por ajo vjen tërthorazi pikërisht ngjyer në këtë stil.
Përmbajtja lë për të dëshiruar, aty humbet në një patos që është vështirë ta kuptosh më një të lexuar.
Në këto poezi ose në shumicën prej tyre shef fluturimin e poetit në botën tjetër, a nuk është në fund të fundit enigma më e madhe kjo, për të gjithë ne se çndodh atje duke u ndalur më shumë tek kjo doja të them që në këtë aspekt Iliri bën një prerje të mahnitshme filozofike të këtyre dy botve, personazhet atje duket sikur luajnë lojën e realitetit këtu, dhe aq në detaje e jap ai këtë sa të duket sikur po lexon **DANTEN** e madh, unë personalisht kam mbetur pa fjalë nga ky stil krejt i veçantë i tij dhe e përgëzoj në vazhdimësi që të ketë edhe më shumë suksese. Ilir po të shkruaj këtë citat nga unë. Njerëzit që rreken të trokasin në dyert e botës tjetër kërkojnë pavdekësinë, a nuk është kjo enigma që na shqetëson.

Shqiponja Axhami,prof.

Jeton në mua

Një frikë dhe një pulsim zemre më **përshkoj** një ndjenjë skeptike në mendje rrinte një ikje një pëshpëritje zëri u **dëgjua** nga errësira jeton në mua një vegim përshkrimi fizikë një trokitje pran portës një hapje e shpejt, por vetëm errësirë dhe jo më shumë zë drithërues e shumë rrëqethës që vinte nga errësira një tingëllim e fuqishme jeton në mua e dija thash me vete është **Nosida** fola me një gjysmë zëri të shterur eja futu Nosida ime e magjepsur te kam mbuluar në petkun tim nuk do të lëshoj jam futur në aromën tënde që lëshon në ajrin e ngjyrosur me aromë dashurie jam kapur me **aromën** e duarve të tua që çdo ditë të shtrëngoj e s'mundem të them fjalën më të lehtë më lër thellësisht të fus kokën e pafundësisht të **absorboj** aromën e flokëve të tua ah sikur të mundë ti demonstroja të gjitha ato që ndjejë që unë shoh e dëgjoj në ty shpirti im **lundron** mbi nostalgjinë tënde sikur shpirti i filozofëve nëpër teoritë e pashtershme të antikitetit mes dhomës të mbuluar me mure thith vetëm aromën e librave të vjetruara e të metura në kohë e nga kujtesa për shumë çaste me humbasësh ti kjo **dozë** opiumi gjithmonë më ndjek nga pas.

Lidhmëni me E.....

Idhull e **idil** e bukura shkronja E..... kaskat në mbrojtje nga vërshimet pikante.
Kapërtypje nga goja një skuqje në tingëllim harmoni ndjenjash që lidhin epshin tim.
E..... ja ndër të parat që **vargon** nga etrit e përfundon në fiksim.
Është fikse nga të tjerët se tregon një kuptim nuk është **monotone** se ajo ka një takim.
Kulmohet qëndron lart nga shkronjat e tjera gjentile elegante shumë mirë të rrinë në brez.
Gjithçka është kjo E..... turbulencë në njerëz mistike është me shumë se mike.
Potenciali saj nuk **matet** me kile se ajo peshon me opium diturie.
Udhëton nder rrugica pa humbur shumë kohë nuk jepet me njerëz që të ketë dro.
Që të gjithë tek E..... shumë të përqendruar a thua do të ketë fjalë atë për ta përshkruar.
I tharë në mes dy qirinjve duke shkruar në jetë vetëm këta njerëz të jenë të vërtet të tretesh për ta është gjithmonë hyjnore por të mbetesh në të si rreze **diellore**.
Hiperbola saj nuk është imagjinare se ajo gjëmon mbi etjen familjare.

Pranë librave

I katandisur mbes nga mjegulla e
diturisë që tentoj të bëj **koncepte**.
I ndarë përjetësisht nga dita i futur
përjetësisht në brigjet e
pafundshme të natës.
Një konvertim në vet nga e
mundshmja në libër një ardhmëri
e ndritur nga ajo përsëri një
micingrisje në nerva për
të një ankth frike duke u përsëritur
nga ajo por përsëri
një krenari të një të dituri.

Kangjele

Mbi kangjelen e **lethitur** rri i strukur i mërzitur
vuaj pa pushim e pres ndër pozoja se hyn
përsëri një trokitje e hap derën po s'sho gjë.
Eja futu ti errësirë të marrësh mua pa mëshirë
dhe ta lësh atë të lirë.
Ç'është ky trup i përsosur e i shkathët i
përlloqur. Ç'është kjo vuajtje që s'më hiqet mbi
sytë e tu të joshitur.
Ç'është kjo hije e zezë e errët që rri strukur mbi
atë derë ngrihem shpejt brof në këmbë hapi
derën po s'shoh gjë është errësira që **ngulfat**
epshin tim për një dëshirë.
E kështu netë për netë e natë për natë e pres
zonjën që të hyj, por ky thjesht është
mallëngjim që më humbet në kujtim.

Pasioni

Jam i strukur në errësirë **godas** penën pa mëshirë.
Ky shikim lidhatak më shtrëngon mua aq pak duket fort se është i pakt kam dëshirë të përqafoj puthjen time në kockë ta qoj po ta shprehi dashurinë vuaj unë ta shprehish ti .
Ç'është fytyra e **joshitur** që më len të habitur ?
Ç'janë kto buzë të pikturuara është koha për ti shijuar ?
Ç'janë këta sy të joshitur brenda të bukur e të qëndisur?
Ç'është ky trup i bukur i hollë a thua brenda do të ketë njollë?
Ç'janë këto duar të **lezetshme** brenda n'shpirt janë të prekshme?
Ç'është ky mall imagjinar që më sillet rreth vërdallë.

Korbi

Përmbi bjeshkët e thepisura qëndron fshati i mërtisur e i veshur i **zbukuruar** plot me druajë i praruar.
E mbi bjeshkët e thepisura krahëmor shkon një korb është i errët shumë i zi vetëtimë shkon mbi shtëpi struket shpejt në havlli godet zërin si burri sè dëgjon kush e bën mahi ik me vrap o korbi zi sa **s'godita** ty në bri.
Zmadhon krahët për mrekulli shkon skifter për mbi shtëpi e shkon futet në pyll të zi.

Ferri

Mbi pllaka të ferrit trokasin mijëra shpirtra të daktisur e të frustruar nga ajo që kanë bërë.
Mbi pllaka të **pluhnosura** dëgjohen ulërima e klithma që shtrëngohen e shtrëngohen po pa rezultate.
Mbi ato pllaka të pluhnosura me emra të shlyera trokasin e **trokasin** pa pushim.
Një erë e errët që i ngulfat shpirtrat e tyre pa pushim.
E tendosja thellohet deri në mallëngjim.
Ku nga frika kërkojnë shpëtim por kërkimi për shpëtim humbet shpejt në mallëngjim.
E prej vuajtjeve vrazhdë shkojnë shpirtrat si të pa mbrojtur nga mëkatet e nga lustrat e tyre të ndyra rrinë të strukur e nuk flasin mbi **censurën** që i bëhet.
Ashtu shikoj dallgë mbi dallgë e mbi humnerë humben shpirtrat në errrësirë e nga pluhuri që i planos humben shpejt si një njollë.

Ty Faik

Të kam në duar o zogu im nuk të lëshoj kurrë edhe ti pse ike pa më thënë asnjë fjalë.
Të shoh çdo ditë në ëndërr i veshur me petkun e zi që rri i strukur pranë një **qyshe** të vogël e të errët vi që të përqafoj po më humbësh pranë syve dhe urrejtja mi micingris nervat sa që dua ta shqyej mallëngjimin.
O Faik të kujtoj unë nëna jote që kur bie në shtrat për ta pushuar trupin mendja nuk më hiqet nga ti.
Ti kujtoj ca momente të fëmijëris jo të hareshme por të ngulfatur nga skamja e të **torturuar** nga të tjerët.
Jam unë nëna jote që mu shterën sytë duke qarë.
Por një ditë jam e sigurt që edhe këto vite të shkurtra të pleqërisë që më kanë mbetur do të vi dhe do të takoj pran **varreve** të shkreta e do të përqafoj e do të ledhatoj aq fortë sa që edhe të tjerët do të kanë lakmi.
Po të kujtoj vetëm unë nëna jote .
Po më duket se kam mbetur e vetme në këtë botë e të tjerët të kanë harruar **o biri im**.
Jam lodhur e rraskapitur fort nga mërzia o biri im dua të sakrifikoj. Çdo gjë për ty e vetëm të puthi dorën e të ulem pranë njërit tjetrit e të flasim për të kaluarën e errët që ta grabiti jetën e s'të la që edhe ti të jesh pranë mesit tonë dhe të jetosh si të tjerët.
O biri im më dridhet zëri kur e kujtoj të kalurën tënde heroike dhe disi përsëri marr ndjenjën e forcës për të jetuar e të kujtuar ty.

O biri im të jesh i sigurt se çdo mëngjes shkoj
për ta vizituar varrin tënd e për të **përqafuar** së
paku fotografin tënde që ka mbetur e vetme po
them e vetme edhe pse ka shumë shokë por
pran varrit tënd kanë çelur ca **trëndafila** që unë
me kujdes shkoj për ti ujitur.
Se këtu kur të bie dielli do të bëj hije. Mbi
trupin tënd kam mbjellur ca lule
me aromë të bukur sa që kur të kalojnë
udhëtarët të kthejnë kokën dhe të kujojn ty o
biri im.
Ti kujtoj vitet që po të ecin në këto anë po
bëhen dasma po martohen miqtë e tu o **idhulli**
im sikur të kisha pranë do të të zgjidhja një nga
vashat më të bukura që ka fshati e do të bëja
dasmë të madhe por mos ki frik se do të martoj
se pran varrit do ta bi një **duvak** të bukur e me
petkun e kuq që do të shoqëron vite e vite me
radhë.
Tani biri im fli i qet pran hijeve të lisave e pran
miqve e shokëve të tu mos u ndajë do ta japë
fjalën që çdo hap më ke mbrapa dhe s'do të
harroj kurrë sa do të jem në këtë **botë** të

shkurtër por me vlera të mëdha edhe pse e shijova pa ty biri im.
Jo s'dua të them lamtumirë përmes kësaj letre të shkurtër dua të mbaj në zemër **përgjithmonë** sa të jetë jeta për të jetuar e mallëngjimin që kam për ty të mos vdes kurrë e të **mbetet pezull** përgjithmonë.

Mon Karavidaj

Jam hipnotizuar pranë **fotografisë** tënde që si
një yll po shkëlqen në mes të dhomës.
Jam ndjerë krenar tek babai yt që thurte vargje
për trimërinë tënde.
Ndihem shumë fajtor që nuk pata rastin të të
njohë, por ja që koha ma mohoj një gjë të tillë e
të shkëmbej fraza të bukura të **lirisë** që misioni
yt ishte si misioni i kalitur me shkronja të arta
që në të mos jetojmë me petkun e **gjakpirësit**
të armikut që zhvillonte luftën ndërmjet tyre e
fëmijëve. Miku im i dashur ti je më shumë se
një hyjni për ne që jemi në tokë. Sakrifica jote
ndahet me etërit që varrosnin bijtë e tyre.
A miku im më kujtohen fjalët e të atit që
rrëfente për guximin e antikitetin e nocioneve të
çmuar të **UÇK–së**.
Ti je arkitekt me i madh i lirisë që sot e
absorbojmë. Jetojmë pranë sakrificave tuaja,
jetojmë pranë imagjinatës që një ditë të vish
edhe ti e të na bësh vizita të paparalajmëruara.
Përuljën pranë teje e ndjenje të **privilegjuar** për
ty o njeriu im pa emër, por me punë të mëdha e
shumë titanike.

Të Pres

Do lagem në shiun që po bjerë **rrëmbishëm** mbi mua .
Po ngulfatëm nga mjegulla e errët që ta ka mbuluar petkun tënd të bukur e që po të shkëlqen edhe në këto ditë me shi.
S'dua të ndaj shikimin nga ti edhe pse koha po ecën dua të ndaloj çdo gjë në **botë** vetëm që të shikoj.
Po të presë edhe në këto ditë me shi e me mjegull.
Mbi shtëpinë tënde buron **kroi** me ujë të kulluar, po them të kulluar ashtu si bukuria jote që po shndritë buzët e kroit e unë spo ndaj shikimin nga ti.
Ende pa zbardhur drita pran kroit tënd bukurosh vi për ta shikuar **shtatin** tënd të bukur që çdo mëngjes vjen për të mbushur ujë e unë nga bukuria jote mbes i ngrirë dhe i pa fjalë.
Kam filluar ta dashuroj edhe fshatin sidomos shtëpinë tënde që gjendet buzë pyllit që po shkëlqen mbi të gjitha .
S'dua t'i heq sytë nga dritarja jote me korniza të vogla e të zbukuruar që del e vendos pëllëmbët e duarve mbi të e me sytë e saj të mbushur plot me dashuri lëshon poshtë në lendinë aty ku jam unë.
E unë **digjem nga zjarri** yt që po lëshohet mbi mua.

Nena ime

Po ja filloj me fjalët më **piklluse** e më rënduese që kam pasur ndonjherë në jetë.
Po ti kujtoj vitet e shkurta që kaluam bashkë e prej mallëngjimit që kam dua që të shoh njëherë e të ledhatoj fort.Por i vetmi kujtim më i freskët për mua është ai kur ta vizitoj **varrin** tënd. Aty mbushem me kujtime të freskëta e shumë rënduese për mua .Nena ime e vjetër, po them e vjetër ndoshta ka kaluar një periudhë kohore sepse ende je me ne dhe e **freskët** je në kujtesën tonë.
E sot pikërisht kam ardhur ta vizitoj varrin tënd pran kafkës tënde jam ulur dhe po më rrjedhin lotët pa pushim po them me një gjysmë zëri që ti të më dëgjosh e së paku të më kthesh përgjigjet e pyetjeve që do ti bëj.
Jam i etur që ta shoh fytyrën tënde besoj se dheu i pa mëshirshëm që të ka rën nuk ta ka **kalbur** fytyrën tënde të ndritur e të zbukuruar.
Ah nena ime e vjetër! E di se je duke më dëgjuar, por është e kot të kthesh përgjigjeje sepse era dhe llava e zezë po ti dëbon fjalët dhe po ti hedhë në një pafundësi.Po shoh se në qiellin e pa kufishëm dielli ka lëshuar rrezet

pikërisht mbi mua e dija se ai është **shikimi yt,**
nena ime e dashur.
Më falë që ta rëndova shpirtin tënd të butë e
shumë lidhatak ndjenjat dhe dëshirat më bëjnë
që të veproj kështu .
Tani nena ime e vjetër fli e qet, era dhe vrulli i
zi ty nuk do të lëkund aspak je e vetmja nënë që
të njoha si besnike të dashur e të pa harruar nga
ana ime**…..**

Poeti

Mbi divanin tënd të **plunosur** sillesh e ngrihesh
pa kufi.
Mbi ambicien tënde të madhe të shkruash
rreshta pa kufi.
Ti poet je i prekshëm gjerë **në mëkat** i pa zënë
as një natë .

Bukur shkronjat i ledhaton sepse punën shumë
e donë.
Bukur temat i trajton edhe vitet shpejt i kalon.
Pena jote rënd peshon edhe cakut ja qëllon.
Prej së lartit na sheh neve dhe fragmente,
ti na bën je i pa zëvendësueshëm dhe shumë
pak i kërkueshëm.
Fytyra jote shumë e **vrazhdë** sepse vite kalon
në stazh.
Je i mbyllur shumë në lustra pak i njohur për të
tjerët.
Sepse hallet e të tjerëve me **gjuhë të zemrës** i
shpjegon.

Ju porosis

Që kur të vdes mos bëni mëkat të më qani ju
lutëm që mbi mua të **hidhet balta** e ndyrë dhe
mbi baltë të mbizotrojn shkrimet gjurmë
gjurmë mos i thuani askujt për vdekjen time
heshtja të mbizotëroj.
Gjurmët të fillojnë të bëjnë ecjet e tyre mbi
pyllin pa zhurmë dhe t'u bin kronika të
vazhdueshme mbi të **andejshmen** që po ndodhë
e të mos ndihen gjurmët nëpër pyll fare.
Mbi **gurin** e varrë të shënohet freskët emri im
në mënyrë të kujtona për shumë vit.
Ndër hije të lisave do fle i qetë dhe mbi vizitën
e juaj dotë pushoj rehat.

Unë dhe nata

Po sfidoj natën atë që pak po e njoh.
Filloj ta **dashuroj** natën ajo pak më donë.
Po flas me të fare s'më dëgjon.
Po i them që të flet e së paku të më thotë që të mos jetoi kot ose të më tregon historinë e jetës sime që të mos mbes kështu në **kujtime** që ta di a të rroj a te mos rroj.
Po flas me sendet aty që spo i shoh po mua më thonë se aty janë.
Nuk dua të flas me këtë errësirë që ta **ngulfat** shpirtin e s'të lë të lirë.

T r e n c i n a

Ndërtove komedinë si poemë epike! ja bëre bazë strukturën mistike
Fillove nga **ferri** lulëzove parajsën.
E le mu në mes **purgatorin** virtytin pasuror.
Purgatori yt i ëmbël është Dante.
Ferri yt i pa mëshirshëm është Dante.
Parajsa jote është shumë magjepse është e larmishme shumë e pa arritshme.
Vegimi yt po na ringjall ndjenja po na shtohet jeta edhe intuita po na ngrenë nga shtrati na fut

në mendime se bota e **andejshme** është për kërkime.
Kangjelet e ferrit po na fusin në mendime e ato të parajsës na futin **nëmallëngjime**.
Vegimi yt shumë imagjinar fillove me Virgjilin princin legjendar ti tregoj fshhetsitë e jetës mëkatare .
Fillove me të bukurën
Beatriqën vajzë që **simbolizon** dashurin dhe bukurin faktike përcjellësja e parajsës dhe e të bukurës botë.
O i madhi **Dante** ti i le pa fjalë mijra kundërshtar.
Fillove me vite fare pa u ndal ja bëre popullit gjygjin fetar.

Libri

Në mes titujsh librash kam mbet i **ngojuar** filloj
ti shfletoj por unë nuk i dua e ato më thojnë
mos më le mua.
Kam rënë në hallë edhe në dilemë se vite me
radhë ato më përcjellin.
Më janë futur në zemër se **mendja** më thotë se
ato nuk dalin sot e as një mot.
Të japin shumë vrull edhe energji që vite me
radhë të jetosh i ri.
Po filloj me të bukrën histori që më ngjallë
shpresat e të bukurës rini.
O libër i artë je shumë i zjarrtë je shumë **magjik**
edhe shumë besnik.
Ai që sta din vlerën nuk të mbetët **mik**.

Injoranti

Ç'na ke hipur mbi atë mur, e je kërrusur si ari.
I ke **zgurdulluar** sytë e shikon me ironi.

Injoranti i pa shpirt godet zërin si bori na
tronditi neve të gjorëve duke na quajtur **skllav
të zi**.
Nuk ke faj se nuk kemi ku t'shkojmë a
durohesh mor i zi.
Injoranti i pa turp është i shkrirë në moral
shfrytëzon **kaheje** e më të ngatit turp i çoftë
këti të ziut.
E shef vetën si luan e bën llafe si **llafazan** e
thotë se është intelektual.
Zhduku në ferr mor i zi se s'të njeh kush për
njëri.
Herë me njërin herë me tjetrin nuk len njeri pa
e përqeshur .
I bart fjalët si postier e të nesërmen shpejt i sjell
lavdëron punën për mrekulli shi çfarë bëri ky
njëri.
E ky tjetri si daij vjen e qesh me ironi hajde
jepni punës me shpejtësi se ju **zuri terri zi**.
Mbushem fort me ironi se ku ta hodhi nuk e di e
mbaj fort në vetmi gjerë sa të plasi nuk e di
shpresoj fundi le ti vi.

E shoh atë

Jemi ulur ballë për ballë po shikohem me
vështërsi se është petku ynë
i zi që na ndan në mes në vetmi po i **frenoj**
ndjenjat e mia shumë e rëndë qenka vetmia.
Unë nga lart e ti nga poshtë po **luhatem** si në
litar vrullshëm gjuhem në dritare ta shikoj
petkun zanë male.
Je e hijshme e sinqertë zemër madhe sa një qiell
je e mbyllur e izoluar je e vrazhdë e shikuar
rënd kontaktet i pranon e pak shumë i lexon.
Egërsirat të kanë rrethuar e shumë pak hapsirë
të kanë lejuar shpresoj cakut t'ia godas edhe
jetën ta brohoras.
shpresoj vuajtjet ti kalosh e ëndërrimet ti
shpresosh e vullnetin ta përjetosh.

Çabrati

Mes kodrinash bukuroshe të thepisura sa më ska është **Çabrati** fshat i bukur lulëzim ka çdo shtëpi.
Varg prej fshatrave më i dalluar varg prej fshatëve më i harruar varg prej fshtëve më të qëndruar e prej fshatëve më të zgjuar.
Logoja jote shumë me vlerë e i pa prekur shumë për herë të përkulna si çdo herë sje i ndyrë e sje plot sherr.
Shumë i ngushtë me shtëpi e i aftë shumë me dituri.
Mbajnë inat shumë ironi pse s'është fshati si të tjerët të përbashkët në një shtëpi.
Unë ju them o ju të zi që me vete mbani histori e udhëhiqni fshatra tjera si një shtëpi fshati im o ju të zi është i ndarë në **gjeografi** s'kufizohet me as njëri nuk përkulet pranë askujt edhe pse e bëjnë me vuajt shumë në mësime është kufizuar edhe shumë i **diskriminuar** unë ju them që mbani përgjësi për çdo hap për çdo fëmij dua të largohem nga kjo ironi po zemra më thotë të mos ti lejë këta fëmi.

Vdekje e hershme

Të qava se të kisha para syve të mi që ishe bërë dru e nuk flisje të **qajtën** të gjithë edhe pse nuk na dëgjove vijuam për në varrin tënd ku të pa shpirtit ta kishin hapur e me padurim priteshin që të futeshin në të e di dikush qante nga frika

se një ditë edhe atë do ta **gjen vdekja** e dikush nga dashuria që kishte për ty.
Jeta për ty ishte një copë lecke që e përdore për një kohë të shkurtër e tu harxhua pa dëshirën tënde.
E di se ndoshta ke mbetur sy hapur nga **malli** e nga mërzia e dashuria për ne.
E di se ndoshta kam bërë gabim që nuk të kam ardhur që së paku ta shtrëngoj dorën e ti bisedonim ca biseda që së paku të më kishin mbetur si ngushlluse po tani po të më shkonte mendja se ti do të bënte një gjë të tillë do të kisha ardhur pa pushim e të kisha **ledhatuar** fort.
Vdekja jote ishte një tronditje e thellë shumë e ftohtë dhe e pret në ndërgjegje.
Po flasë edhe një herë për ata indiferentet që të hodhën balt mbi fytyrën tënde si të ishin të pa shpirt e për disa minuta më nuk të pashë.
Pashë vetëm baltë të përzierë e të bërë **troqke**.
Ndoshta nuk e meritova se ta barta trupin tënd pa jetë prej kantinave të dyerve tua ndoshta shpirti yt ka fluturuar mbi mua duke më parë si një tepricë e lodhur dhe i pa dashur.
Po mendoje se jam i penduar për ngjarje të pa zakontë që goditi kokën time të grisur e të boshatisur nga mendimet e egra e të thara në amshim.
Ndoshta shpirti yt është dikund lartë që ulërimat e goditën aq fort sa që vinte gjerë tek ne por ne nuk i dëgjojmë.
Ndoshta shpirti yt udhëton dikund i qetë e i begatuar me të gjitha të mirat.

E di se misioni yt është një mision i pa kthyeshëm dhe ashtu si është ashtu edhe le të mbetet.
Që enigmën të ketë kënaqësinë që secili ta përjetoj në të **andejshmen të egër** dhe të urryer nga secili.

ë

Hiperbolë reale

E di se ndoshta do të zbehesh nga fjalët e pa cipa që do ti **dëgjosh**.
Këto janë fjalë të ngurta nga ana ime që ndoshta nuk mund ti shprehi me gojë ndoshta nga dashuria e madhe dhe pasioni im.
Por të jesh e bindur se fiziku im nuk është fajtor dhe nuk ki për çfarë të **mllefosesh** në të duhesh të inatosesh në brendësin time që me ka futur në flakë e nga plagët që i marr mbes i shtrirë dhe i pa fjalë.
Mundohem të iku **skajeve** të rrugës e qosheve të shkollës por përsëri intuita më mban tek ti.

Ndoshta morali dhe bukuria ndikojnë që ti të shkëlqesh në zemrën time vetëm atëherë ndihem ca i qetësuar kur të komunikojë e kur ta shtrëngoj dorën.
E di se është vështirë të shkruash për një njeri që ngërthen në vete një begati e një rrugë me shumë të mira në **personalitetin** e saj ngërthehet një mençuri, dhe një pasion për jetën që çdo kush e ka vuajtje për arritje.

Ti je

Ç' je bërë kësulë e pa vlerë i përlyer shumë me baltë mbi lustrën tënde ngërthehet një pasqyrë reale që **labirintin** tënd nuk mundte njeri ta zbuloj ndoshta nga padituria dhe opsionet që i jep.
Ke mbetur aty në buzë të rrugës që **gërryhesh** e zhgërryhesh me veglat e tua të punës e kur ngre kokën sheh njerëz duke të shikuar me **ironi** e duke u larguar nga ti.
Fillosh ti dashurosh njerëzit por të **pa njerëzit** nuk dashurohen fillon të flasësh me ta nga padituria e tyre fillon humori ndaj teje dhe nga gërmadha e fizikut te ti je viktimë.
E di ndoshta ata mund të mburren nga muskujt e tyre të pa vlera që një ditë do të bëhen baltë.
Por ti je dhe nuk je si ta edhe pse je së bashku me ta.

Ndoshta dikush është lodhur aq fortë sa ngushëllimin e ti mund ta shpreh duke u fjalosur me ty por tek ti vërehet që në fytyrën tënde mbizotëron një **sinqeritet** edhe pse fytyra jote e pastër si loti tani është bërë e pistë jo nga marrëzit e tua por nga pluhuri dhe balta që ngrihet nga toka dhe të **godet** ty.
E di se je në një fushë gladiatorësh që të mbijetosh duhesh të luftosh e di se ndoshta kolegët e moshës suaj që sillen lartë e poshtë e gëlltitin tërë ditën fjalë të pa cipa dhe të brishta në mendim nuk e kanë përjetuar një gjë të tillë.
E di se ndoshta ato pak të holla që do ti marrësh do ti shpenzosh për ca **libra** që në të ardhmen mendoje të kesh një karier të ndritur.
E di se kantinat e punës që ti e bën ta gëlltitin diturin por vendosmëria për të ardhmen do të jetë kalendar historik për ty.

Rrugë pa kthim

Mes vegimit nga **pagjumësia** mes urrejtjes nga vetmia,mes vdekjes dhe mistikës rrugë e drejtë shumë pa lake po e njëjta si gjithësi gëlldet njerëz e shumë fëmijë.
Mund të jetë fshat i mallkuar edhe rrugë shumë e vetmuar nuk le vit fëmijë pa kërkuar shumë pa pritë shumë pa kujtuar ulërimë dhe **klithma** u dëgjua shkova shpejt për të shikuar shumë një barrë më ka rënduar **kocka të kafkës** të bëra në copë të përlyera e të gjakosura.
Mendoj rruga s'mund të jetë që fëmijën ta gëlltit.
Nëna të rri në stres që fëmiut ti vë kujdes.

Shpresa

Mendje holla sy **xhelozja** shumë e veshur e këmbë holla?

Portreti i saj si rreze mali shtati i saj si një zanë mali.
Rreze bankës është e para shumë e ndritur mendje madhja është e shkathët sy magji i bënë planet për mrekulli.
I bëj pyetje me shpejtësi e përgjigjet i kthen me lehtësi të ledhaton për mrekulli e nuk fletë për as njeri.
Floku i saj i nxirë si korbi, vetulla e saj si një fushkaj që zgjon ndjenja me të parë.
Është e pjekur me shumë se **vajzë** e në debate zë vend të parë.
Fjalët boshe nuk i dëgjon ecja e saj peshe të qon.
Librin nuk e lëshon prej dore e shumë vargje qet në fletore.
E ka shkrimin për mrekulli,edhe presjet i vë me shpejtësi.
Është si yll që ndriçon natën është si gjarpër që helmon dhiatën.
Fytyra e saj e joshitur, qepallat e saja të shndritura.
Nuk zë gojë pa e përmendur se ajo është për të çmendur.
Shpresa më shumë,shpresa me **idil** e me shumë kthesa.
Është bukur për mrekulli kur t i fliteshe për këtë njeri.

Shefi

Sdi si erdhi u bë shef kokë madhi sa një dem.
Kishte gishtat me flori që i rrinin për mrekulli **bylyzyku** plot me ar si tja veshe pelës në barë.
Flokët e tija si larushku qe si lau as dushku bënte llafe e hante qetë sikur të ishte mbret në këtë jetë.
E punëtorët shumë i donte sa që çdo mëngjes në veshë i këndonte sikur të ishte gjel i ngordhur.
Kishte grua dhe fëmijë që si shikonte dot me sy kishte grua për mrekulli shkonte me meshkuj pa mërzi vishej ngushtë për mrekulli e punëtorët e shihnin me shumë dashuri.
Shumë shitëset ai i donte sepse shumë kohë me to kalonte.
Po sa shkelte shefi brenda tërë punëtorët vraponin sikur ti hante **gremza**.
E hingëllima i shkonte në qiell sikur donte të piqte në hell.
E paranë shumë e donte sa për to edhe jetën e huazonte.

Sdi si erdhi për një mend e unë thashë sikur ti bëja fotografi e ta vendosja në sheshe të zi dhe atë ta mbulonim me krenari.

Vdekje ankthi

Si një ankth në mes të natës u shua jeta një ulerim zëri trishtues u dëgjua nga dritaret e vogla të çatisë një ulërimë fëmijësh një ankth që goditi kokën e secilit një **padrejtësi** dhe një zbehje në besim.
Një zhurmë shpirtërore që gërryente shpirtin e të bënte të zbrazët nga rruga e jetës.

Një frikë jete që **gllabëronte** mendimin e secilit.
Një nënshtrim total mbi atë që ndodhë dhe një mëshirë mbi atë që do të ndodhë.

Vinë dhe shkojnë

Si një leth harrese më vërdallën fjalët në kokë një përsëritje rrugësh në çdo ditë një përqafim durësh në çdo kohë e më asgjë më shumë.
Një kujtesë harrese një korrelacion mes meje dhe saj.

Një epsh zhurmues që gërryen brendësin.
Një kalërim mendimesh që më ndjekin pasi
që më qojnë **drejt labirinthit** .

Vdekje zhurmuese

Buzë një trualli të përzierë me krimba ankth
varresh tingëllim.
Vdekje për njërzimin rrëfim darkë për
krimbin o vdekje trishtuese o **varre** të
shkreta turrni mbi kufomën time si të ishte
darkë me plotë gabime.
Mos ndjeni mëshirë se unë nuk dëgjoj çdo
kapërtypje e **mishit** ju shtonë jetë.

Një lagështi e një moçal me baltë që
përshkon trupin është bukur se nuk ndjenë
gjë.

Çetësi Vdekjesh

Një qetësi **varresh** të gjithë të
groposur nuk dëgjohen thirrjet
që të vinë për të lozur prishjen e
qetësisë e prish veç shiu qe i
këput fletët nga lisi e i tundë
era zhurma u dëgjua siç ishte
një hije mes hënës se ndritur
të qarë nga pafundësia.
Ishte veç një lojë shumë
imagjinare që t 'ia prishesh
qetësin tërë atyre varreve.

Një mike

Rreth e për qark gjurmonte mbi
targat e një mike. I humbur
nga një kohë i **bezdisur** në
mendime e dinte se që
mendoja se kurrë gjë nuk i
thoja këmbët si statujë të drejta si
në pikturë sytë e fiksuar si
të ishin në statujë.
Flokët e një mike të mbushur
me **aromë** që vinin pas shpine
sikur një leth.

Akomodim

Akomodim nga ai për atë
pa u shterur asnjëherë
Epsh për shtrëngatën e
dashurisë të asaj ulje
pranë saj tagër absorbimi për të.
Tjerrje mendimesh
për të quar tek zgjidhja
por pa rezultate.
Pëshpëritje dashurie
hijezim për të kalurën e gjatë.
Mallkim për **ndalje** që
të marrësh veprim.
Fjali ndjenjash që kapërthurën
në kokat të atij dhe të saj por
vetëm që tregojnë mjegull zhurmuese.
Trazirë ndjenjash mbi korridorin
e gjatë që në fund shkëlqen
vetëm një dritë me pak shkëlqim
e **shpresë** që pritet të jep kuptim.

Arlinda

Emër fort i tingëllueshëm që
gjarpëron nga e kaluara
njohje shumë e shpejt që
tingëllon nga e ardhmja shpërthim
bisedash pranë korridorit
aromë e bukur dijenie pamje
e dukshme e shpirtërore shume
e bukur e **lidhatore**.
Zgjonte ndjenja për mësim e
gjëmonte pa pushim.
Pyetje bënte hiq pa rreshtuar
vetëm në mësim për tu gjetur.
Ecjet e saja për mrekulli si
ta bësh këtë njeri.
Zhurmonin katet nga
njerëzia që ta takojnë këtë tek hyrja.
Nuk kalonte dita pa e parë
se ajo është për tu qarë.
Nga buzëqeshjet e saj si
engjëll gjëmon **intuita** për të çmendur.

PËRSHPËRIS ME VETËN

E- Korrelacion dashurie

E-Korrelacion i ndjenjës

së freskët të dashurisë.
E-Aromë e hipnotizuar e zonës
së pashkelur të dashurisë.
E-Rreze që shndrit mbi
mëndafshin e errët të dashurisë,
E-Sezon e takimeve e të gjurmëve
të lëna pas nga ecjet e **vrazhda** të
dashurisë.
E-Golgote për njeriun e
humbur duke të ndjekur pas.
E- Energji e frazuar ku engjëjt
e natës vraponin e më
frymëzonin edhe natën.
E-Ecje pa zhurmë dhe pas
pak shpërthim vullkanesh.
E-Humus për aromën e
flokëve që e kujtoj si një leth.
E-Imagjinatë e kujtesës e
harmonizuar nga ndjenja e
brendshme **ikje .**
E-Ndjenjë e fortë mos
largimi përkushtim për arritje synimi .

Ata që nuk janë

Çetësi heshtjesh pranë
lisave të gjatë afërsi njëri ndaj
tjetrit por vetëm heshtje.
Kush janë vallë këta?
Po janë **varret** me plot

njerëz të groposur që deri
dje ishin miq e sot po të
flasësh për ta ndjen ankth kur
përmend emrat e tyre sa keq?
Dua të marr guximin të
shkoj e ti liroj nga prangat
shekullore nga prangat që ia
mohojnë e drejta e shprehjes
së lirë edhe pse qëndrojnë sa
afër njëri- tjetrit por përsëri
nuk flasin sa keq?
Të gjithë ne jemi nisur drejt
grigjave të drejta pa as edhe
një lak të vetëm as edhe një
shpresë që të jetë kthim mbrapa.
Çka mund të marrim me vete?
Mund të marrim me vete
vetëm mëndafshin e hollë e
të coptuar me gërshërë që në
brendësi të saj është vetëm **fiziku**
jonë i përbërë nga kockat dhe
muskujt që pas një kohe do mbetet
vetëm kallëpi i thatë..

Pranë kohës

Kaluan shpejt shumë vite
që u **ndamë** nga etja dhe
malli më su pamë .
Qëndrova në errësirë ku hija
jote më thërriste pa mëshirë .
Tingëllim e zërit tënd **drithërues**
që më pushon aq e freskët
në mendjen time.
Sa shpejt humbi e kaluara
në duart tona e ardhmja e
zymtuar nga fjalët e pa rreshtura
ashtu sikur shiu që vërdalliset nga
erërat e fuqishme e që **tmerrësisht**
hidhet në tokë.
Vitet e pa konkretizuara të baticave të
mëdha e shumë të thjeshta të dashurisë.

Sa keq?

Ç'rrënjose këtë shprehje
të **varguar** nga lotët e pikëllimit
e që ngushllehem me shprehjen sa keq?
Ti turpërove një **epsh** të
koordinuar e të përsosur
dashurie e absorbohesh
me shprehjen sa keq?
Sa është keq?
Aq e sa kapërthuret e skuqja
në fytyrë e grryset nga e keqja
e që fundos një **Ajsberg**.
Klauzul që humbë ndjenjën
e së mirës e që nxitë aftin e së keqes.

Ikje

Arsyetim i ikjes tënde
është **penda** ime e strupulltë
që as edhe një çast nuk do të
pushojë duke shkruar për
mendimet e brishura dhe të
pa fuqishme për marrjen e një ikje.
Ikje e brishtë e me plotë **gabime** e
valëzime të përmallshme e humus
mbi kohët e pa harruara ikje
edhe pranë fotografisë tënde
që me nostalgji mbaja pranë
murit tim të ngujuar përballë
meje dhe e mbushur përplot ledhatime.
Ikje edhe pranë kujtesës së ecjeve të tua
Në fund broshurë e **kalbur** e mendimit për
ty.

Portreti yt

Varur mbi murin e akullt
portretin tënde që dita ditës
fillon të pikojë e që mbledh
e bëj aromë të bukur dashurie.
I frazuar nga etja e madhe që të
kem pranë në mes të natës
vizitoj portretin tënd prej akulli.
Katandisur mbes nga aroma e
portretit tënd si aromë e
engjëjve të dashurisë.
Me kujdes **hipnotizohem** pranë
saj sa që çdo imtësi të fytyrës bëj
matjen me pëllëmbë të dorës.
Sa fortë zhurmohem tek **buzët**
e tua sa që mendoj që je aty
po ajo që të takoi çdo ditë.
Portreti yt valëzon mbi
horizontet e pa kufizuara të
mbushura përplot trillime të dashurisë.
Portreti yt ankth i pashmangshëm në mes
të
katër mureve që pres
ta **shuaj** etjen pranë saj.

Zala

Pasthirrmë që **tingëllon** bukur
emrin tendë krenari e familjes
që të kujton ty.
Zalë që frazon të ketë çupa ime
të nesërmen sa me mallëngjim do ta
çmoj emrin e saj.
Sa inatosem ku ndonjëri do ta
qortoj e sa me inat do t'ia
shpalos aktin tim të brendshëm.
Zalë e kaluara jote sa e lavdishme e
në një të ardhme me
plotë shpërthime si syth.
Sa harres që kanë njerëzit për ty e
unë me shumë nostalgji të mbaj në shpirt.
Arenë e hapjes së mendimeve
klasik për më **aventurë** në të ardhmen je.

Ulur pranë bankës së saj

Kalibër i egër kujtimesh më
kanë kaluar duke
kujtuar bankën e saj.
Kujtoj fantazinë e saj qe
ulur pranë **dritares** tek shtegtonte
mendime të bukura dashurie
pa e kuptuar as edhe një i vetëm .
Sa me padurim pritesha të
marrë ftesën e të ulesha pranë
saj ndonjëherë edhe i pa ftuar.
Prockë e vogël më ka mbetur
nga kujtimet e mëdha e
titanike të bankës së saj.
Pranë bankës së saj pikon
qumësht i stërzgjatur dashurie.
Vagon i zgjatur bisedash, por
pa konkretizime.
Socizion përplot muaj e me
pak shpresë bashkimi.
E gjithë kjo apsurbim i tretur
mbi hijen e harresës të bashkimit.

Lyra

Lyrë moj e bukura lyrë sa
tingëllim të kalitur lëshon
mbi dashurinë e humbur në
pyllin e fantazuar të **Virgjilit**.
Mëngjesi për ty **Lyrë** është
amshim për ata që të dëgjojnë
Mesdita për të është tufë
luanësh që të ndjekin pas.
Mbrëmja për ta është orvatja
e fundit për mbijetesë.
Lyrë me zërin tënd **dridherak**
dëgjohesh matanë kodrave të
largëta bashkohesh edhe me
erërat që të sjellin pas e s'të
lënë të dëfrehesh aty ku je.

Pranë Korridorit

Hije e trazuar ankthi, kur pashë
portretin tënd vizatues sa i
çmendur u bëra ku pranë meje
nuk qëndrove as edhe një minutë.
I humbur rashë nga mjegulla
pabesie sa që për ngushëllim
biblioteka më ndihmoj.
I zhurmshëm u bëra nga teoritë
e thata duke zbehur kujtesën
për trillimet e çastit.
I harxhuar nga **momentet**
në çast krijoja koncepte të mirë largimi.

Faltore fati

Injorante i pastrupulltë
gënjeshtar korb i nxirë
brendësi mashtrues i çdo
njërit parashikues i mallkuar i fatit.
Kataruresh me copëza letra
që edhe unë isha viktimë sa
qesharak më bëri fakti tek sa
nise parashikimin tim.
Ti vjele të **holla** njerëzisë me
pisllëqet e tua aq sa je skeptik
sa që skuqësh nga padituria.
Shtjellove ngjarje të pa bëna
të krijuara nga **oratorit** boshe.
Je sofist i mallkuar që binde
njerëzit proletarë krijon imagjinata
të pa bëna gëzon mijëra zemra.
Shumë t'besojnë kjo njerëzia
sepse janë skeptik nga brendësia.
S'mundë të bëj ballë nga
ndodhia ti je ai që i drejton nga **fundërria**.

Ajo që më ndjek pas

Tentakul e pa **zgjidhur** që
më ndjek pas e varur në mua e
që nuk tregon se kur është vdekja.
Mister i brendësisë time që
nuk e shohë as edhe një çast.
Nuk dua të më ndjek pas
ajo që është në mua ajo është
ankth trishtim dhe e **mërzitshëm**.
Ah! sikur ta largoj nga vetja
nuk do të ndaloj as edhe një
çast vagonin tim për të jetuar.
Miku më i mirë i jetës
time dhe i pa ndashëm vdekja.
Ndonjëherë sillem me
mendimet e mia të egra e të pa
konceptuara se mik është edhe
njeriu a po të ishte kështu do
të jetoja pa brenga dhe pa llafe
po të gjithë miqtë as unë nuk
shkoj tek ta e as ata nuk do vinë
me mua në frymën e
jetës së fundit se **Holokaust** i
kundërthënieve është njerëzia.

Mëkat

Do të copëtohesh në copa
të imta si të atomit e do
të **digjesh** në flakën përvëlues të ferrit.
Do të shantazhohesh mbi
fatalet përbuzëse e mbi çatinë
e tymosur do të jesh e nxirë
ashtu siç më ke nxirë brendësin
time nga utopia jote në dashuri.
Je ndryshuar nga vitet që dikur
frymëzohesh me ligjet e ngurta e
me **kënde** të mbushura
përplot llavë e zjarr.
Sa keq që më dhe vetëm
një cep të vogël dashurie
e humbë pa gjurmë në lumin e harresës.
Nga të gjithë këto trillime
mua më bëre poet që çdoherë
sa kujtoj pamratdsin tuaj e për
hirë të dashurisë filloj të degdisi
vargje të bukura poezie.
Sa pa mall do ta shikoj **fytyrën**
tënde të groposur me plotë
hidhërime e të përbuzura
nga etja juaj në pikëllim.

Mos më pyetni

O njerëzit e mi që unë
sillem rreth jush e që sy hapur
jeni drejtuar drejt meje e do
më pyesni se çfarë për t'ju kthyer
përgjigjen ju kisha ftuar që të futuni
në **lëkurën** time e më së
mirë do ta kuptoni uraganin
e ngrirë nga acari e të boshatisur
në rrugën e largët të **amshimit**.
Si do të përgjigjem mikeve
të mia që besonin me mendje
dhe shpirt në një aspekt pozitiv
do ti them se jeni **përgjithmonë**
mike të mia e as edhe një çast nuk
dua të heq dorë nga nostalgjia.
Do ta shuaj **spiraitetin** tim se aq
shumë e kisha thelluar drejt saj
saqë ngjasonte me rrathët e

ferrit të **Dantes.**

Më jep një qetësi

Më duhet vetëm një çip
i **mbushur** përplot fjalë madje
fjalë bindëse ku çdo njeri do të
kishte pasion që ti dëgjoi.
Mos prish qetësin e pa fund të
shpirtit tim mos ik pranë dikujt
tjetër mos u bëj garë maratonike
frymëzohu që të më bëjshë një qetësi.
Nuk tallem nuk **frazohem** që të kem
fytyrën e njollosur madje as
edhe nuk shtirem për të
vetmen dashuri.
Do jesh e mbushur me mirësi nga
horizontet e mia do të vendos në
pikët më të larta të primatit do ruaj
me **nostalgji** tërë qenien tënde të
mbushur me brendësi dhe
te përbër nga kockat, muskujt dhe gjaku.
Mendoj se **këmbana** do të
tingëllon aq fuqishëm sa do
të dëgjoje e do të kthehesh
pranë qetësisë time.
Kam shpresë mendje dhe zemër

se do të jesh pranë hapësirës time
të mbushur përplot **vegime** për ty.

Pranë Fakultetit

Bushtër brendësi e pa cipë
honorar i pa caktuar dije.
Kalibër i ndryshkur i len
me mijëra vite në shi.
Objekt i çmuar **pisllëqe** që
mbanë në të .
Vagon i pa shkëputur elitash
përçarje e të mbushur përplotë
diskriminime padrejtësi totale që
çmohet ai me **plotë gabime**.
Nënçmim i dijes në objektin
tim klauzulë që i referohet padrejtësisë.
Profesor me plotë vlerë e stupstanca
Profesor me plotë turpëri
që vetëm heshtja i mban në brendësi.
Ligjërata te mbushura me
gojëdhëna e mitologji fantastike.
Koktell pranë ligjëratës
time **kukull profesoresha** ime horizont
i shkëputur dijenie.
Pazarllëqe që bën me numra e që
mbush fletat me to panoramë e
kujtimeve të vrazhda
lëngim i zonës së dijës.

I çmuar studenti i mbushur me
kopjime të zhytura me laps të zi
duartë si një tatua qe mbanë aty.

Hasit tim

Rreshtuar nga shumë **fshatrash**
je ti admirues për çdo të huaj
që të vizitoj ty as edhe njëherë nuk u
theve nga ligështitë.
Has trevë e shkelur e imja je ti sa
kusar e injorant tu vërsulen ty sa
butësisht e sa me dituri
largove nga vetja ti.
Sa shumë që më **mungon** vendi im
me fizikë e me tërë çenjen jam
strehuar tek ti sa më mungojnë
njerëzit aty sa pa mall
kujtoj largimin nga ju.
O vargmale e ju burime të kulluara
o pyje te gjata e të zbukuruar o ju
perëndi që dëfrehuni atje trevë e pa
harruar hasi im je ti me mijëra ftesa
do të bëj për ty që njerëzia të vijë aty.
Aq shumë të njoh në **pëllëmbë**

të dorës e për çdo fshat di histori.
Sa me mall do lidhja pranë ti e sa
me dashuri do te merrja **vash** aty.

Fshati saj

Jo edhe larg shumë për të
arritur aty mes të parit fshat
është i dyti pas tij shpesh kaloj
pranë tij e mbushem
përplotë me **nostalgji**.
Me shumë kujdes i përkëdheli
andej rrotull fëmijët ngase
ata ja të fshatit të saj mes
tjerash edhe shpërndaj ca
karramelka të ëmbla po sikur ajo.
Fshati i saj është si qyteti
Trojan por jo i rrethuar me mure

por me pyje të larta e cicërima të
ëmbla të zogjëve e që mendon
se ke hyrë në derën e parajsës.
Fshati i saj është **pikëtakimi** i të
dashuroreve.

Poezitë e tua

Poezitë e tua janë sikur ato
laviret që sillen lartë e poshtë
e nuk tregojnë se ku është caku.
Po pikërisht si një lavire e
rrugëve e që çdo kush ndalon
të flasë me të e që pas pak
mund të bëjnë për vete.
Poezitë e tua janë **metafora**
që tregojnë vetëm gjëra të pa
bëna gjëra që nuk përputhen me atë që dua.
Poezitë e tua nuk janë gjë tjetër
vetëm një fotografi **pornografike**
një fotografi që shikojnë vetëm
ata që janë të dashuruar marrëzisht
e që çmenden pas të dashurës.
Poezitë e tua i dua vetëm atëherë
kur shkruan për mua për fundërrinat

e mia në dashuri që s'mund do ti
realizoja e nga ato shkrimet e tua
për **mua** le të qeshin që të gjithë e
të më quajnë një **gomarec** i rrugëve
që shkon për të pirë ujë e nuk i japin.

Kukull profesoresha ime

Kam një kukull në kuti
që **përngjan** në të për mrekulli
ndjek udhëzimet si ti thonë
ashtu është profesoresha jonë.
Me të hyrë në fakultet
është e skuqur e bërë ibret.
Çfarë marrëzie ja bëjnë asaj
sa edhe **klasë** nuk i lëjnë aq shumë
zihet nga brendësia
pse ska klasë ajo e zia.
Tingëllim nga **taket** e saj e
që sillet pranë korridorit si
një bushtër logjik peshku
që nuk zë vende pa hequr.
Me t filluar ligjërata aq e
shumë skuqet e humb
kontrollin sa thua do të
bjerë andej rrotull.

Kush e solli si na erdhi nga
na **piku** si na doli që s njeh dije si maçoku.
Po t'ia bësh asaj një pyetje
zëri saj ngritët aq
lartë si të ishte **njeri pylli**.

Pranë Monitorit

Teknologji e çmendur
e zhvilluar kënaqësi tek sa rrija
aty pa pritur as edhe një çast
një e dridhur ne inbox **komentim**
që nuk më pëlqen fare e që prish
një **shtojzovalle** nga dashuria ime reale.
Sa të thëna krye këput sa të
kërkuara nga unë përgjigje çfarë
specie jo reale që nuk të ofron
bisedë as 5 minuta si të mos
humbësh nga mërzia si të mos
çmendesh nga pabesushmëria
por është kjo **dashuria**.
Monitori ankth për mua e tragjedi

pa kujtua si i tha ajo ato fjalë si pat
shpirt e zemër të gjallë që të më len si
kukuvajkë tërë natën sy haptë.
Se kupton çfarë vështërsie që
kam për të më shumë se hije.
Po në gjettë ajo më mirë nuk e
lidh kush me **zinxhir**.

Vetëlëndim

Nuk të thash gjë i ngrati pse bën hape ti të shpejt flet e flet për atë bisedë e në fund ti nuk më thërret.
S jam pa shpirt që të lëndoj **ty** mu thaftë ky emër.
Ti e ndjek aq e shumë bisedën sa që në fund flet për **diçka** tjetër.
Vetëlëndohesh pa dyshim që të them bisedën time aq e kam ikur nga biseda e kam shkuar drejt në mur aq **goditje** marr nga muri mbes i shtrirë aty mbi dhe.
Më kupto mori e gjorë mos prit me të **pikturua** në dorë mos u bëj e pa matur që të shëtitësh nga një e **paditur**.

Pres takimin

Kam harruar nga librat e pa fund e plotë
enigma që ta shoh edhe njëherë fytyrën
tënde që pres **takim** nga ti.
Poezinë po e shkruaj aty nga mesnata jo
edhe shumë larg dita e nesërme.
Në vagonin tim të brendshëm përcjelli
ndjenjë **skeptike** e shumë të padukshme.
Jam nisur që ti tregoj që të gjitha duke
filluar nga e para e duke përfunduar në
amshim.
Sa e pa besë është dashuria është si ata lotët
e bishës se ferrit që qanë me **6 sy** e që nuk i
shifen lotët.
Është por sikur ato **opingat** që po ti lësh në
ndonjë ngricë të madhe më nuk mund ti
mbathesh.
A sa janë të çmendur ata që dashurojnë
marrëzisht ngase ata nuk njohin dritën e
arsyes.
Janë të harruar nga të gjithë madje as pas
derës se ferrit të **Dantes** nuk i mbetet vend.

Dua të fle në gjum

Më mbyllën qepallat nga gjysë **vdekja ime,** por përsëri mendja rrokulliset andej ka është më lumë, andej ku lundrojnë barkat e njerëzve të vdekur që lumi i harresës i ka dërguar aty aq bukur i shikoj si një pasqyrë e pa goditur dhe e thyer.
Mendoj pranë **vegimit** tim a thua do të jem edhe unë viktimë e pa vdekur e barkave që i **zvarritin** pas do të kisha dëshirë të jem e të mos shkoj me ta e ta hapesha betejë kundër tyre.
Do të isha me dëshirë aty po sikur të isha drejtues i varkës dhe aq me mall do të prisja atë që e doja në botën reale e të zbukuruar me **gjemba** të mbushur përplotë me maje të mprehtë shpuese.
Sa butësisht do të hidhja në barkë e sa me lehtësi do gjeja një nga vendet më të bukura që do të **ekzistojnë** aty.
Nuk do isha aq i pa shpirt që të ngriha zvarrë pas barkës edhe pse e ka merituar një gjë të tillë..

Dolli

Sonte do ngri dolli e të
pijë për **kockat** e mija do
vajtoj mbi lëngimet e shtrënguara
të amshimit deri në mëngjes.
Aty nga mëngjesi do mbes i shtrirë
e nga etja e lotëve gëlltite **konjakun** tim
përballë.
Nga të bëmat e mia do e thërras në
shoqëri **satanajn** ndoshta më së miri
do e kuptoj çifligun tim që kisha sot.
Madje theva portretin në dy pjesë
e duke përbuzur tërë qenien time vendosa të
shtirem në përsonalitetin tim të dytë.
Duke amortizuar tërë kokën time në fund
vendose të kthehem pranë çatisë së varreve
atje ku shtojzovallet e njerëzve nuk
pushojnë së dashuruari.
Atje ku nevoja për të **qenë poet** është e
madhe,atje ku njerëzia është humane e
përbuzja është e vogël atje ku trajtohen të
gjithë të barabartë.

Katërmbëdhjetë marsi

Datë që kulmon me **realizimin** e të gjithë vrimave të errëta.
Datë që hapë rrugë të reja të mendimeve të mbjellura qysh herët.
Datë e nëmur e **çoroditur** që mezi pritesha që të kalojshe.
Datë e vizioneve të pa realizuara je ti.
Sa datë mashtrues e sa më lustra që ishe e që në fund arrita ti zhduki nga fytyra e të shoh që ishe e mbushur me plot jo realitet e **mangësi** të madhe sinqeriteti.

Nuk mund ta plotësosh

Do të qash si një përbindësh që nuk gjen dot gjë për të ngrënë e nuk mund ta **plotësosh** pozitën që e kishe dje.
Do të shihemi përsëri në korridorin e hapur e vetëm e **skuqur** do të rrish si gjaku i bajlozit të çmendur.
E di mendon se do më lëndosh duke u sjellur si një fëmijë me huliganet miqtë e mi mendon të më lëndosh sa keq ke rënë në një **grackë** të çmendur ku s'njeh mëshirë për tu hakmarrur nga nënçmimet e tua.
Je e gjymtë e çalon keq në leximin e ideve të mia dhe të pa kopjuar nuk dua të ndaloj së qeshuri nga veprimet e tua sepse më shton jetë e qeshura dhe më ofron një qetësi shpirtërore.
Mbulesa më e mirë për ty do të ishte mbulesa me ngjyrë të zezë ngase tek ti simbolizon gabimin që nuk mund ta përmisosh e vetëm zija juaj do e vuaj ketë **çmim**.

Datëlindja e saj

Simfoni u dëgjua nga një **piano** klasike që
dëgjoi në ditë kur ti ke datëlindjen e që nuk
mora ftesë si çdoherë tjetër sa përdhes ra a
thua ka njeri tjetër.
Në ndërdijen time plot me mendime fillova
urimet me plot **mbishkrime**.
E që s'mund ti shpalos që ti të dëgjosh.
Datëlindja jote e brishtë që si ngjan askujt
golgote që i tremb njerëzit nga tingujt e saj.
Datëlindje tinëzare që nuk të humbi
shkëlqimin që ishte vend fiksim në
ndërdijen time.
Nuk ishe e veshur, e as buzëqeshje s'kishe
sikur ishe dikur që festoje sikur **Kleopatra**
që bënte rrëmujë.
Datëlindjen tënde nuk do ta kujtoj është
harresë e fundit që mendoj për të.

Mëshirë

Njerëzia dhe mëshira janë larg madje shumë larg njëra ndaj tjetrës janë sikur ato **alpet** e larta që i shihen vetëm kikat e tyre e lartësitë më të ulta vuaj të bëmat e tyre.
Mëshirë të kërkosh nga njerëzit sa çmenduri është sepse ata duke u frazuar që të japin mëshirë të thithin edhe atë pikë gjak që të ka mbetur dhe të lënë buzë humnerës së pa fund.
Madje mëshirën mos e kërkoni nga **femrat** janë specia më e fundit e pamëshirës së tyre janë të mbushura me trillime janë **tradhtare** përshkruajnë zik-zakun e Kasit dhe Judës e kundërta e mëshirës së tyre është hakmarrja janë të qëruara nga mendja dhe shumë fleksibile sa që çdo kush mund të futet në botën e tyre.
Madje ato janë të pa mëshirshme në avantazh me të tjerët dhe pikëpamja e tyre

më e fortë është se ato në shtrat janë të pa zëvendësueshme duke të dhënë dashuri.
Ja sa vlejnë ato ?

Femër

Oj ndyrësirë e **lakuriq** që bredhë poshtë e lartë e lëshon aromë që të ndjekin pas.
Oj hyjni e shpirtrave të ferrit kolon e gjatë që njerëzit vuajnë pas teje.
Ti duhesh të jesh e pa çmuar e pa dëshiruar në botën e secilit prej neve ngase po u çmove ti nga mendje lartësia jote ta fik **karvanin** në mes të rrugës e ik në rrugën e dyftyrësisë sa bukur që jetojm me to e me tërë qenien tonë lëshojmë ofendime drejt tyre.
Femër sa origjinë **trishtuese** që ka sa mbret kanë humbur pushtete për ju sa me kënaqësi

do ti zgjoja nga varri ata e të dëgjoja
fragmente të bukura ofendimi për ju.
Sa logjik **peshku** që kanë sa që mendoj se
janë aq të ditura sikur mbretëreshat klasike
që ftonin mbretërit e huaj që të ulëritshin
me ta në shtrat.
E tërë qenja femër është grup **indesh** edhe
po ti ndan është e njëjta gjë.

Antigona

U rrëqetha i tëri a thua është i vërtet që të
ketë **Antigonë** që jeton në jetë.
Nga fotoja e vogël që ishte në ekran a thua
ekziston kjo bukuri që ka fal ky zot?
E ëmbël nga zëri sikur e dëgjoja me pyetjet
pa reshtur sdi si t'ia shpjegoja.

Është femër meritore e një nënë
shembullore e që mban ajo në dorë tërë ato
fletore.
E mbushur me dijeni e me **plot kulturë** që
flitej pa reshtur për çdo aventurë.
Sa shkurt që mu duk që fola më të e që më
la mbresa të iku me të.
Nuk dua të ndahem as edhe një çast dua të
kem dije që të ndjek pas.
Tërë intuitën e zgjova për ty që të shkruaj e
që shumë besoj që je ajo që unë mendoj.

Aty ku ikin shpirtrat

Derë e hapur që nuk mbyll **kurrë fundrrin**
e lecke e fundit je bërë ankth që të sëmurit
futen aty që engjëjt e ferrit kanë vizitë natën
aty.
Mijëra shpirta të pa fajshëm shtegtojnë drejt
qiellit e lenë mbeturinën fizikun e tyre aty.
Mijëra **krimba** që presin mish të freskët e
mijëra familje që qajnë për ju, nuk qajnë
për ju por duke u frikësuar nga vdekja se
një ditë do ti gjej edhe ata.
Gërmadhe ku keni qenë e do të jenë të tjerët
aty do fundoset e do bien keq nga mëkatet
që kanë për ju.

Ende je foshnje

Për mua je foshnje që sapo i ke hapur sytë e për të mbijetuar pa mëshirshëm thith **sisët** e së ëmës suaj.
Madje do të rritesh e do thua që jam pjekur që thua edhe sot por ti përsëri **thith** sisët e së ëmës tuaj.
Ndërsa kur të plakesh mendon se je gjyshe por jo ti atëherë duhesh të **martohesh** e të jesh mama.

Kalendari

Nuk hezitova as edhe një çast që të sjell **kalendarin** nga vendi më i largët i botës por edhe fytyra jote e lustrave nuk e mori. Ngase u ndijë e mërzitur nga fytyra ime që i përngjante **gorillës** së xhunglave e që çdo kush ndien frikë prej saj.
Kam vendosur në grumbullin e librave e me kujdes kam grisur emrin tënd që ishte mbi të e do të kisha dëshirë t'ia dërgoja **hijeve** të varrave e që të ndiheshin me ditë muajt e vitet që po na kalojnë ngase ajo është e mërzitur nga gjërat e tilla dhe nuk i donë ato që unë ia dërgoj.
Kalendari i saj nuk do të ndryshket nga shirat që do bien rrepimshëm ngase është i futur në fasikllat e kalitura prej arit që do të shkëlqejnë edhe natën dhe mbi të është shënuar :
"Hapi i madh dhe i dështuar"

Ditë të zeza

Përsëri një vuajtje që pret një kafshatë të mbush barkun ditë e tij e **zezë** është edhe e nesërmja që e gjen pranë mbeturinave që hidhen nga të tjerët e që përdoren për **kafshatën** e gojës nga ai.
Një trokitje e mëshirës në shpirtin e secilit një këmbë gjysmë e zbathur e përsëri rrokullis valëzimet e jetës para.
Xhaxha më jep një monedhë një dorë e shtrirë në mes të rrugës e skuqur nga të ftohtit e që shkelët nga këmba e pa mëshirës.

Nënës

Gjunjëzohem si të isha **para vdekjes** vetëm
për të bëmat e nënës time.
Hidhem me mendimet të mbushur me plotë
fjalë që ndonjëherë kam vërshuar mbi të e
që i drejtohem me shprehjen falje.
Nënë je tingëllim që më shëron shpirtin,më
krijon qetësin sikur në gjumin tim të
mesnatës.
Ti je përbërësi kryesor i fizikut tim që as
edhe një çast **borxhin** që kam ndaj teje nuk
mund ta shlyej kurrë.

Ti nuk mund të harxhohesh kurrë nga të thirrurat e mia madje nga realizimet e tekeve të mia kur ti je kaskada më e fuqishme e që me zgjuarsi ndalon vërshimet e jetës e që kurrë nuk din për **fleksibilitet** ndaj tyre.

Tonzillë

Në laringun tim ke përfunduar si një **tonzille** e dëmshme dhe shkatrruse e që nuk shërohesh dot pa medikamentet e duhura. Madje nuk mund të përtyp e të fus në brendësi duke i harruar të bëmat e tua të freskëta.
Sa tonzille e çmendur që je e nuk ke guximin që të flasësh me mua e që rri varur në laringun tim me plot qelpsi.
Sillem përsëri të përtyp unë vet por frika mi **ngacmon** nervat për ndonjë helm vdekjeprurës që mund të marr nga tonzilla.

Gjyshit tim

I akullt u bëra për çdo natë që shëroj idenë
që të njoh pranë **fotografisë** tënde në mure,
shoh vetëm fytyrë të ngrirë që me ndjek
pas.
Hyjni e pa shpjegueshme gjithmonë je për
mua që si dhe pak jetë që ta njihja me të
vërtet i pashërueshëm është malli që ta
njohë.
Gjysh etja ime për ty nuk do tretet fantazoj
tingëllimën e zërit tënd në ëndrrat e
përbotshme por vetëm kujtesë që më ngjan
të një njeriu të vdekur.

Dajës tim

Shoshit të kalurën nga të bëmat e tua
dëgjohen të qara nga gjyshja ime i **ngujuar**
mbes pranë fotografisë tënde që humbe si
një fluskë sapuni që shkrihet pranë eshit të
vet ujit pa fuqi e fjalës që më ndjek nga pas
e që më **pëshpërit** një tingull humbje
lëngim i mërzisë edhe për nënën time që
dikur ju hidhte në përqafim si vëlla më të
madhin fillon të tregon të kalurën e tij pranë
sqetullave të mia i rrokullisen lotët pa
pushim me një habi pyes se ku është daja
im por heshtja më përcjell me lot në sy që
nuk marr dot **përgjigje**.

Qen njeriu

Flladitem pranë shkencës e filloj të **gjurmoj** aq shumë sa që në fund nuk di gjë. Vazhdoj me ecjet e lënguara e që pritsha t'i shëronte qen njeriu por pashë vetëm **dhëmbë** që kërcasin nga qenët endacak që kërcënojnë shokët e tyre.
Fillova ta kuptoj seriozisht shkencën por qen njeriu nuk më dha idenë se q është ajo nga inati që pata ndaj t'i bleva qaforen e një qenit të ri e që pa mërzi do e lidhi pranë çatis së qeneve të tjerë nuk do ja humbas tjegullat nga sytë që i ka ngase natën më mirë mundë ti kap **hienat** që vinë për t'ia kapur ushqimin e ky me të lehurat e tij **lamë**..,lamë....,do më zgjoj nga gjumi dhe do liroj nga qaforja e tij për ta kafshuar hienën madje gjatë hedhjes së ushqimit do qëndroj larg se paqen dashtë mund të marr ndonjë kafshim vdekje prus nga dhëmbët e mpreh të qen njeriut do mundona që një dit të gjeje ndonjë vrimë të vogël e me dy këmbët t'ia shkeli këmbët e tij e të më përgëzoj që të mos më **kafshon** në të ardhmen do shëtiti pa reshtur tani me qenin tim të shtëpis pranë parqeve dhe andej rrotull do t'ia gjej ndonjë kudër..., që të kaloj natën e të bëj dashuri me të e të nesmren të sjell këlysh në jetë që do përngjan babait të tyre e qenit të madh njeriut.

Fantazmat

Janë ngritur edhe fantazmat nga cepat e
varreve që **bëjnë** vizita të pa paralajmëruar
pranë gjirit tonë jetësor e që në çdo moment
gëlltitin hijet tona të vetmisë në mesin e
varreve shoh edhe foshnje të posa lindur që
pa fajin e tyre janë viktimë e varreve të
shkreta e që mbi varrin e tyre janë rritur
shkurre të vogla që kanë dalur mbi të e që
rriten nga barku i tyre i vocërr e që e tërë

bota e tokës ushqehen nga mishi i tyre i
freskët e që mbanë erën e dhimbjes.

Për të dashur

Dashuria le të **ekzistoj** por fryma hyjnore le
t'iu ndaj në mes.
Epshin e brendësisë ta konsumoni nga cepet
më të largëta të ndarjes fizike.
Mbushni ujin njeri tjetrit por mos pini nga e
njëjta gotë.
Gëlltitni nga buka juaj por mos lejoni të
kapërtypni copat e njëri tjetrit.
Rrini bashkë por përsëri jo shumë bashkë.
Duhet të dashuroni njëri tjetrin por jo të
veni në **roje** ndaj njëri tjetrit.
Duani njëri tjetrin por as edhe një herë mos
krijoni lidhje dashurie.
Mos mbani shpresa ndaj dashurisë është
qenja e pa shpirt që bën hakmarrje.

Rrugëtoni bashkë me atë që e doni por mos
shkoni në destinaconin e njejtë.
Uluni pranë bankës së saj por mos rrini
gjerë në fund.
Pas ndarjes mos zgjo interes për të dhe beso
në sinqeritetin që ia shpreh dashurinë.

Kaltrina

Gjallëri e shkathtësi që del nga buzët e saj
përqafim i ndjenjës **femër** Kaltrinë
avangardë e bukurisë që je preambulë që

shkruhet nga engjëjt e natës emri yt i
katandisur mbes që ta shikoj portretin tëndë
e që ndan bukurin me mbretëreshat klasike
duke frazuar që të prek fytyrën tënde e nga
imagjinata që kam absorboi gjumin me
plotë ëndrra të portretit tënd çdo natë sjelli
pranë kokës time fizikun tënd befasues
Kaltrinë pa boshllëk e pa ligësi je kokë lartë
e zgjuarsi në vete mban ti kapërthur rrugën
që njerëzit të ndjekin pas kapitull pa lustra
je imagjinatë e pa shterur që të mbaj
brendësi ty.

Do e humbi

Një ditë do ta humbi ndjenjën për të dashur do qaj rrugën në mes rrugicave të jetës e pa **mëshirshme** do kafshoj njerëz si një ujk i pa hëngër për ditë me rradhë për një arsye të vetëm që do e bëj për pa njerëzit nuk duroj të mbaj peshë në **kurrizorin** tim të strupullt për disa gjëra të liga e të jem viktimë i njerëzve shpues do hedh topa të çeliktë mbi ata e do i shtri mbi sfungjerët të mbushur me llavën përvëlues të ferrit qe aty do shkrihen edhe kockat e tyre nuk e përqesh as edhe një fëmijë më të vogël ngase edhe unë jam edhe me i **vogël se ta**.

Pushimi tri ditë

Kam pushuar sa një gjysmë shekulli e jam lumturuar vetëm për tri ditë.
Kam valëvitur tërë **energjinë** e të folurit me miken time e ajo me qerasi me një gosti të një bisede që përngjau që ishte ashtu si e imja.
Sa **adoleshent** që isha më herët nuk kisha idenë se mund të jetë gostia e tillë e që përngjan me një të kaluar time.
Kujtesa ka murosur dhomën e saj e që heshturazi flisnim në korridorin e **hotelit** klasik sa rrëqethëse që ishte pushimi e që të ofron me njerëzit që më parë i ke dashur e me një kulturë të ngritur duhet ti **përbuzesh**.

MELANKOLI

Përbindëshit të ferrit

Fizikisht kërkoi ndjese qe nuk te njohe imagjinoje fetyren duke ta poshtëruar te fusë në pazarin ku shiten **derrat** ndoshta do te shes për ca **metelik** e ti ruaj ca fëmije jetim do me shkon ndërmende te beje ndonjë krim ne ty do filloja nga gjuha duke ta prere me **zingi** do te vërvitja rrotull **kopolles** e do te stagnoja ne mes saj e te përdorshin mishin tende ca shqiponje bark thate do ta qëndisi humanizmin e poshtëruar ne kokën tende **sterotipe** do filloje te shpërndaj ca sheqerka si një **fëmijë profesionist** çuditem me logjiken tënde të pa logjik si guxon te ngacmosh një gjarpër plot helm posa ka dalur nga strofka e vet e është ne rrugë që të helmoje çdo kundërshtar do rrish në stres për ditë me radhë derisa ta gjeje identitetin plot mall do fusë **kokën** tende ne një fashë te bardhe po si një kufomë e andej rrotull do hapi një varr e me germa prej qelqit do e shkruaj "**Njeriu qe me tërë nostrumin e tij përbuzi poezitë e një poeti famëkeq"** e andej rrotull do sillet njerëzia të bëj homazhe pranë **kokës pa trup** e do rritet vedija e shoqërisë të mos poshtërohet poeti i gjithë njerëzisë kokë e boshatisur e pa kocka drejtues o **Lithan** qe me hedh pas shpine helm o njeri qe ekspozon punën e tjetrit me injorancë o njeri i rendomt o Lithan që ke mbetur ne bogazin e errët te pa leximit o njeri qe përbuzë shkencën e që i jep **tjetrës te komentoi** do e

paguash **qindarkë** për **qindarkë** neveritjen e pa kuptimtë për mua..

Buçet

Valëvit flamurin e dies me bazë të fort leximi, e quaj profesor që se ndaj përgëzimin, është orator i famshëm, po sikur Virgjil mbështjellës i kompletuar është kafkë e një gjeniu, e ky është, prof.Kadriu, ligjërata e tij ka kualitet e

qëndrimi tij përmban seriozitet, labirinti tij i mbushur me zgjidhje një mburojë për ne që nuk jep mjegull padijenie, statik pranë çdo detyre notim plot kualitet, nuk përbuz njeri ka personalitet, është baza e dies nfakultetin tonë, ti veshim valadolidin plot shkëlqim prirësit tonë.

Ndal

Farë që mbillet e nuk zhduket është ai
përsëri qe thithe një duqe te pështjellur e që
merr një helm vdekjepruse harxhim deri ne
cent vetëm për një helm qe te qetësoi psiken
e tij e qe thithet nga buzët e një narkomani
një lëvizje me gjeste te përkryer nga një
person i tret që mbante të fshehur në
valadolidin e krimeve që vjedhurazi ta
grabit jetën një buzëqeshje e pa kontrolluar
nga rrethi i tyre famëkeq një pafuqi e që i
shifen vetëm dhembet e zbardhur e që në
çast bota e tyre dukej sikur hyrja ne parajsë.

Përsëri flet

Je hedhur ne aksionin e njerëzve qe gjuajnë me harkun vrastar që se paku te të flasë unë e të mbulosh logon e gabimeve të tua me pluhurin e njerëzve te vdekur harku i shigjetës tënde me është ngulur në palcë aq thellë e që ke ardhur qe ta heqësh e të rikuperosh vendin qe është i mbushur me gjak e qe fillon te pikon ne brendësin tim e që plaga nuk mbyllet dot në imagjinatën e ëndrrave të shoh ne çdo momente që kërkon një meshirë e që me ledhaton dorën time që të flasë do te pergedheli me një gjysme ndjenje e përsëri do e kujtoi ëndrrën e djeshme.

Prindit saj

O njeri qe linde vetëm njëherë ne vitet e rralla o prind i ndjenjës humane o njeri qe linde vashën tende qe lafit psiken time ti je hija e shprese time që më jep e që besoj shumë ne dashurinë e vajzës tende. Prind je i tëndes vajze ajo qe s'njeh dashurinë e njeriut qe shuhet në xhunglat e librave mes teje dhe meje do ishte i mirë karvani i një bisede nuk improvizoj ngjare nuk shtirem dua ta tregoj të vërteten dua të të bindi për gabimin e tëndes vajze. Ti je prind që ndoshta me quan një dhenderr që do të jetë i harruar dikur.

Procesi për mua

Me është bere si një seance shqyrtimesh e me duket se kam bërë një krim te madhe ne periudhat e muajve më vinë cingërima të pa funde te saj përsëri hap porta e ftoj që te hyn brenda por përsëri ngul këmbët e qe për mua shkoq me pinca mishin e gjalle djersitem aq sa që mendoj se jap frymën e fundit por përsëri nuk kënaqet duke me bër vuajtje mua ndoshta ndonjëherë urrej veten përse të jem viktima e një femre bushtër por përsëri e dua bushtrën që më dha mësim ne jetë.

Vendosa

Kam vendosur që të kërkoj meshirë edhe nga një insekt me i vogël e qe vetëm te kem ne shtrat personin e duhur do përdori formulën e makiavelizmit ndoshta do te me nxjerr me një produktivitet do vendosi në çengele te kasapit thenjen jo e me zingin shpues do e qaje hezitimin.

Dhjetë qershori

Sa kujtesë te freskët qe ke e ne gjirin e mendimeve te tua mban te ngojuar datën e 10 qershorit sa me bëre të lumtur nga teksti i urimit tënd e qe shumëherë rreshturazi lexova e përsëri si një i marre sdi ç”bëj me thuaj te ndaj ndonjë pjesë gjymtyri për ty apo të heq ndonjë pjesë te organit udhëzo qe unë ti ndjek udhëzimet por përsëri përgjigjen do ta marre pas zhgënjimit.

Testamenti

Posa përfundova testamentin e një dashurie
te vdekur kam futur në zarfin e përjetshme
që hija ime pas vdekjes do e hap një
testament qe do e përkujtoni njerëzit pas
vdekjes testament i një froni që e kalbe
shpirtin e sinqertë është faqe që i drejtohet
edhe zanave të maleve që edhe ato të japin

mbështjellsin e tyre të dashurisë mizori për
ty femër që dhe pak dashuri testamentin tim
të perjetshem biografia do jetë për ty .

Pasqyra juaj

Perse o njerëz me shikon si një bimbash
duke ju injoruar juve është pasqyrë qe

ndoshta nuk me njihni përse me bëni që
unë të ndihme keq me të lehurat e juaj pas
shpinës ndoshta me të lehurat e mia pranë
korridorit kam micingrisur nervat ndonjërit
po e kam bërë për hir të shkencës që
ndoshta ju i keni shpallur luftë asaj të
lehurat mos i ndaloni karvani im te mos
ndalet.

Parat

Fillojnë të gërryen tër brendësin duke të
zdritur në pah fytyren e dytë duke shpejtuar

tek interesi i pa virtyt para letër që të fus
flaken çdo mbrëmje torturë qe s'munde te
lëvizi pa ty vaje qe lëvi
z rrotën e shoqërisë pranë xhepave te mia
fus dorën për ndonjë cent te mbetur nga
harresa por prek vetëm ca trofsha te mbetur
nga xhinsit nga larja e tyre tër me vërsulen
qe te bëj para por korridori për gjetjet e tyre
me është mbyllur e ter natën vazhdoi te
bëjedollitë ne rruge te kërkimit por te
nesmerne dëgjoj ulërima e qortime e me
quajnë si të pa vlerë e me plot shpenzime.

Për ty e panjohur

Rrëqethur pranë portretit tende e qe në bibliotekë shkëlqeje mbi gjitha trazirë e brendësi time u bëre qe s'munde të ndaj shikimin nga ti hyjni për mua je në tokë pasion që ta shtrëngoj dorën plot ndjenja fytyrë që pergedhel ndjenjën e dashurisë qe s'përbuze ndjenje njerëzore je vetëm ca metra larg qe tentoj të bëj bisedë me ty me mundi pasioni për bisedë por përsëri ngushllohem me një ikje te pakuptimtë...

Strategia e te çmendurve

Është graduar nga te çmendurit me të mëdhenj se ajo është e sofistikuar që të jetë në ballë të udhëheqjes se tyre madje është e stërholluar nga planet konkret që shpërndan fletushka udhëzimesh nëpërmjet facebook-ut madje nga ushtaret e çmendur gjithmonë merr lëvdata që të jetë në ulësen frekuentues fjalori i saj përngjan me njerëzit qe nga mendje lartësia e tyre kanë rën në perruat e fundit të shoqërisë dhe qe sigurojnë kafshatën duke shitur ca sheqer te shkrirë ne rrugë ndoshta do te ketë takim me ushtaret e çmendur e si një femër lakuriqe do i shkoi secilit ne shtrat.

Shtrati yt

Vazhdimisht kujtoj egër orgazmën e knaqesisë në mardhenje pranë shtratit tëndë e zhveshur e që shtetitesha gjuhen ne çdo cep te trupit lëshofsha veglën time të përsosur mes dy këmbeve të trasha në ishullin e vogël prej dy gishtave shtyhesha ne brendësi veglën e trupit uleriteshe si një e marrë e që me nxite ne orgazmën e dytë e si një krokodil mundohesha te fus brendësi pa as edhe një kapertypje me cepin e gjuhës në vendin dy gishtrinje aty ne thipe të tij vërvitesha gjuhen nga kënaqësia e pafund shterngeojshe flokët e mia nga ethi që leshojshe pranë gjuhës time thithja një xhelpesi me plot kënaqësi qe kalonte kaskaden e mbi njeriut me trupin e lakuar nga mbrapa fishkëllente vegla ime si të ishte lyer me një dyllë shtites e fërkues me çaste ndërhyrëse shtriheshe me duar mbi trup spermën me bullok duke mos lën gjë mbi veglën time sikur mos te kisha bër gjë.

Golgotë Prishtine

Vazhdoj ecjen pranë rrugicave te tua torturë
mizor nga pamja jote t'imaxhinoja në
ëndërr për madheshtin tende por si një leckë
e ndyre kam hedhur mes natës i robëruar si
një skllavë huazojsha trupin për ca metelik
për ditë me radhe shtyra me gjoks punë e
nuk më dha hapësirën për tu treguar me
mllefin tim qe pata hedha mbi supe trastën
si të njeriut te humbur rrugëtova si një i
marr pranë parqeve tua kalibroja mendime
për shpjegim për punën familjes time rashe
viktimë i njerëzve koprrac e plot me lustra

vjedhurazi dola nga qyteti i mbushur me njerëz qe bënin shoqëri me satanajn....

Kufoma ime

Çdo mesnatë ne gjumin tim shefe ëndrra qe kam vdekur po ndjej dhimbje te forta ku hynit e errësirave me pinceta e tyre me coptojn mishin shefe andej rrotull njerëz te uritur qe ne pjatat e tyre presin te servohet ndonjë copë e mishit të freskët ulerasin e trokasin pa mëshirshëm tavolinat e tyre hyjnit e errësirave vazhdimisht qortojnë me

kanë coptuar trupin e po e zinë mishin tim kafkën e kockat e mia ja kanë servuara si një paragjellë njerëzve te uritur mes tjerash shoh kafkën time të vendosur në një shtizë gjuetarësh e që vazhdimisht portestojnë që të sjellin kufomën e dytë për ta ngrenë..

Para se te shkoj

Po me mbaron koha kufomat e vdekura nuk munde ti marr jam mërtisur nga gjestet jo njerëzore filloj të me rrjedhin lotët kam edhe qindra prej tyre që presin ti zgjoi nga dora magjike shofi edhe ca nëna që i ka mbetur vetëm kallëpi i thatë i kockave e përsëri filloj të kapen e ti plotësojnë mishin e tyre me baltën e varreve. Ua një botë pa

rregulla gjithkund ku vendosi këmbën me humbet nga pluhuri i te vdekurve po fillon te bie errësira udhëheqësi i kufomave po bën gati elizionin për marshim thonë qe ka vdekur e është varrosur një i ri te gjithë dëshirojnë të pinë gjakun e tij e të mbushin dhëmbët me mish të freskët nga një kënd i vogël vrojtoj situatën te pa shpirtit e kanë marrë të riun po brohorasin me këngën e tyre qe vetëm ajo botë munde te kuptoi djaloshi përpiqet që me qefinin e tij ti mbuloi pjesët e trupit por është e kote ngase kafshimi njeri-njeri duhet te behet qe te mbijetoi elizioni me i fuqishëm...

Po me thërrasin

Sot jam i veshur me të bardha veshja më e
sofistikuar është mëndafshi që mbulon
fizikun tim pas qe unë kam vdekur sa
horizont i bukur është bota e nënëdheshme
po i takoj të gjithë mes tjerash shoh edhe
një pus qe buçet vetëm gjak te nxirë si një
pendë e korbit te gjithë shuajnë etjen pranë
tij pranë lumit stinik shoh fytyrat e te
gjithëve me thërrasin e me quajnë vëlla
fillojnë te brohorasin dhe po gëzohen
shumë pinë për kockat e mia thonë që me
vdekjet tona po rritet bota e nënëdheshme
me kanë larguar nga trupi im pa jetë qefinin
e trupin po ma lyejnë me gjakun e satanajt
për te shlyer njëherë e mirë njollat e botës
së vdekshme e për te vendosur statusin e
njeriut te nënëdheshëm.....

Pershperiti me varrin

Nuk do te dua njerëzit që me hapin varrin madje veglat e punës do i urrej me se shumti do ta grisi funeralin ne dy pjesë e të mos mërzitet mamaja ime është mundësi e pamundur qe te ringjallna pasi që kam vdekur e thjeshtë do filloj të bej paqe me krimbat e çdo gjallese qe ushqehet me mishin tim me rendon vuajtja se si do te adaptohem në varrin e nëntokës po përsëri mbaj një pikë shpresë që të ndihmoj ndonjë shok i vdekur qysh herët....

Nuk me besohet

Jam futur ne pyllin e Virgjilit e po me tregojnë rrugën ca njerëz me dy koka dëgjohen ulërima të mëdha thonë se përbindëshi është duke pritur kafshimin e kufomave të reja mes thërrimeve te pyllit shoh njerëz qe vrapojnë, dëgjohet duke thënë bota e ferrit është e nëmur. Ju lutem shpëtoni befas miqtë e përbindëshit me dolën më prenë kokën e trurin po e han me dy shkopinjë si një specialitet i çmuar në botën e ferrit trupin ma kanë varur ne një pemë pa gjethe e nga qafa ime po e thithin gjakun është trishtim nga zërat e njerëzve ne çdo cep ku shkeli shoh gjak njerëzit me dy koka janë miqtë e mi nga katër sytë e tyre rrjedhin vetëm lotë thonë qe janë argatët e përbindëshit te madh ata ushqehen duke ja pirë gjakun njeri-tjetrit mes tjerash gjendet vetëm buzëqeshin kënaqin epshet e tyre nga gjaku lumë që derdhet xhindët janë kreatoret më të çmuar që drejtojnë botën e ferrit .....

Po me vjen vdekja

Disa me pyesin përse shkruan për vdekjen?
I them janë amanetet e fundit të botës së
vdekshme disa me qerasin me komente të
stervjetruara e nuk e din se mezazhi është
vdekja ajo po më afrohet madje tër natën
me shoqëron pas shpine dëgjoj përshperitje
qe thonë se ky do e paguaj më së rendi
vdekjen fillon ankthi e zemra përshpejton
me shpejt nga te dëgjuarit e zërave kthej
kokën e shoh vetëm hije te vizatuara në
mure para disa dite dëgjova se për mua janë
netët e fundit ashtu në një gjysmë vegimi

pash tek sa udhëheqësi i gjithësis bënte gati njerëzit për marrjen e shpirtit pa trup vendosen që shpirtin te ma dergojnë në grumbullin e shpirtrave të kafesheve me te rrezikshme e pasthirrmat e mia të çmendin njerëzimin në botën e vdekshme....

ZOTRAT na kanë zili

Besoni njerëz ata çuditen me çdo lëvizje qe bëjmë ne
ata sillen poshtë e lartë e korrigjojnë qiellin e pa kufishem mamaja ime ishte e padukshme vetëm ajo u shoqëronte me **ZOTRAT** në mesnatën më të egër që pata. Bëja lutje në emrin e mamasë time dëgjoja një lëvizje të dritareve befas u fut brenda e me një gjysmë zëri të shterur filloi të më drejtonte të ardhmen mos hyr në një rrugë

me ZOTAT sepse të bëjnë për tu çmendur jam duke mbledhur ca guaca të detit e po ta ndërtoj gjerdanin ngase do ta kujtosh te kaluarën e një femiu te lustruar nëse do merresh me ZOTRAT jehona jote do të përcjell brez pas brezi por nuk do ta apsurbosh krenarin e jehonës tende ngase vdekja do te merr në rini po nëse nuk do merresh me ta do ta besh jetën e lumtur por nuk do kesh historinë e percjellur nga njerëzimi do te kesh fëmij e grua te bukur emri yt do kujtohet por do humbet shpejt **ZOTRAT** e duan atë qe nuk merret me ta ata ja kane zili sepse ju jeni te vdekshëm.....

Martesa e te vdekurve

Po digjen nga epshet e tyre por drejtësi i tyre nuk len te martohen meshkujt po presin në radhe ndoshta ndonjë femër e re do vdes për te moshuarit radha është zvogëluar ata po martohen me femrat e moshuar disa kanë lindur edhe fëmij ushqehen me fekalet e tyre të rinjët e vdekur i kanë mbyllur në fortifikata te çelikta dhe nga dashuria qe kanë hanë me dhembe hekurin mbyllës ua ka vdekur një e re hyjnia e tyre po zgjedh njërin nga ta brohorasin te lutem me merr mua e kanë zgjedhur njërin e po e dërgon tek nusja e po sa vdekur sa trishtuse për të pafajësia e saj shihte në fytyrën e sinqertë dhëndrrin po e pickojnë për ta futur në ndjenjën e orgazmës qefinin e saj po ja shqyen e për të parë gjithë organet e mbrendeshme lozin me sisët e fillojnë ta ngjyrosin me ngjyrën e vdekjes rituali i martesës po shijohet nga të gjithë te vdekurit në gotat e tyre të thella po vlojnë pjesët e mishit të një të moshuarit ne funde janë bërë se bashku por nusen e tij e hëngrën si një mish të freskët ata qe din të vranë.....

Tersisht qenies time

Bushtër i pa cipë çke që më shikon ashtu
mos vallë po jeton për mua.
Mos ki frikë varri po te pret matën grigjave
udhëton në këmbe me qefinin tëndë është
parim i varrit qe s'mundë ta ndryshosh të
gjithë të urrejnë për trazirat që i bënë me
pende madje ndoshta nga pa meritat e tua
pas vdekjes nuk do hap kush varr ty edhe
një gjë vetvetja ime që pas vdekjes sjelli
mezazh se çfarë ndodhe atje unë do qesh
kur trupi yt do jep frymën e fundit mama
mos qaje për mua lotët e tu do ma rendojnë
shpirtin e tërë familjen do e kaploi mërzia e
unë do i pi lotët e tua. Më dhimbet ndjenja
jote qe dashurove e sy hapur po vdes nga
malli i dashurisë mos ejani te varri e
vazhdimisht poshtëromini me veprimet qe i
kam bër në jetën e vdekshme madje kurrë
mos me kujtoni pllaka ime e varrit le të jetë
e pastër e në vend të portretit tim le të
vizatohet detyra e një gomari e andej varrit
le te verdalliset një lumë e ti bart eshtrat e

mia e të mos bëj pengesë idhullit që e desha
ne jetë.....

Jetoj pranë hijes tende

Mblidhuni te gjithë njerëz të varreve sot
kam festën time kam në kraharorin tim
portretin e vashës dritë hënë pershperitin ca
vasha të vdekura se ndoshta e njohin thonë
që vuajtja ime ishte e tepruar bëjë pyetje si
të martohem me të thonë që mistika të
drejton ty të gjithë lotojnë për mua mes
tjerash thonë qe varri nuk do ti mbaj kockat
brenda nga mesnata janë zgjuar të gjithë me
veglat e tyre po gërmojnë varrin tim ja po
mi prekin kockat e këmbëve e disa të tjerë
bëjnë gati një qese të zezë po mi fusin të
gjitha aty, disa të tjerë po nisen me kockat e

mia përshperisin thonë qe do ja dërgojnë vashës që e deshi fort, mi kanë futur pranë një qoshe te rrugës te saj ajo vazhdimisht shkel mbi mua po me shterret zëri duke brohoritur ne emrin e saj por pasthirrma ime frenon dukshëm të lutem mos hudh hap mbi kockat e mia, oj jeta ime përse po më fundos me këmbët e tua plot zjarr athua stë vjen turp, te lutem nxjerri nga aty dhe hudhi pran ndonjë lumi si një mbeturinë që dashuroi marrëzisht....

U thy heshtja

Përpihem pran laringut tim por me është tharë fyti jam i zën nga dërrasat e varrit po më teret fyti për një lot uj dëgjoi hapat e njerëzve që lëvizin pran meje por nuk ndalon kush që të jep një lot uji.

Dëgjoj krisma daullesh thonë se po martohet vasha e ëndrrës sime- mos po lafitem nga mendja po vërvitem me këmbe të ngri tër dheun mbi mua por është e kot se ajo shkoi të gjithë miqtë e vdekur kanë ardhur të me pajtojnë por qaja me dënesje e lotët i fshi me qefinin tim me pyesin a e ke dashur? ndal zërin e pershpetiu sa të gjithë të vdekurit fillojnë te buzëqeshin me dhembet e tyre te prishur mundohem të nxirrem nga aty por dërrasat e varrit bëjn shoqëri me mua po kalbem oj e pa besë për ty e nga vrimet më të vogla që shoh dua të dal në faqen e dheut por krimbat vazhdimisht me kafshojnë mishin e unë zihem nga brenda por është ngushticë qe s'mundë të kthehem anash të gjithë protestojnë kundër meje thonë qe ky theu heshtjen e varreve.....

Përsëri një skllevër

Kalbëzim i kafkes tende, përsëri me opinga te shqyera, fizikun e kokën tende ta drejtojnë njerëzit gjysme analfabet, përsëri te shofe me libra e bën perpjekej shkollimi, e pa harruar se duhesh te trokitesh ne derë tek gjysme analfabetet, ende pa e hapur deren fetyra e tij e prishur donte te nxirrte jashtë njeriun lypsar , te gjithë e thërrasin skllevër për ndihmen qe jep shoqërisë, ai ka gjysme valadolid e bene poezi tersisht te çmenduara, buzëqeshin me flokët e tij gjysme shkencëtari, e nuk ka metelik qe ti prej te ndyret.

Ju thërras

Nuk kam indicje për ju qe jetoni mes korridorit tim te gjate ne boten e amshueshme kam takuar Danten po ja puth dorën nga dimezioni i paprekshem ju thërras juve qe te vini ne mesin e gjenive te perjetshem ejani mos keni frik nga varri e kur e kujtoni vdekjen mos u deshperoni jam i renguar ne turmen e njerëzve te vdekur e periresi jone është Dante gjithkund ku leshoi syrin shohë njerëz me mjekra dhe floke te tollovitur njerëz qe janë legjenda te botes se vdekshme e tani llokoçiten ne gjakun pervelus te ferrit...

Mos të shohë më

Nuk dua te shohë ne korridorin e stërzgjatur
tek sa sillesh me taket plot zhurme nuk dua ti
shohë syte drejtuar nga unë e qe skuqur rri
ngase mbaj çdo dite te njëjtat rroba nuk dua ta
shohë atë gjaket te bardhe e me jelekun e zi qe
kapërthen ato sisa qe mbajn qumësht varresh
nuk dua ti shohë ato pantallona te shternguar
për trupi qe me drridhe ter fizikun edhe ne katet
e fundit te tokes nuk dua ta shohë me fotografin
e shkolles sime qe rrinë aty e hipnotizuar nuk
dua ti shohë ato floke te drejta qe shohë shume
femra moster nuk pashe me ngase qefini im

ishte mbi mua me pafshe ne mos ekzistence për te mos te penguar.....

Gruas sime

Edhe pse jam i fortifikur ne varrin tim përsëri do ngrihem si hije qe te vesh kollaren time për martese lengoi shume pranë kujtimeve te tua këtu ne berzat haptazi thërras korbin qe te heq dheun mbi mua e kockat te dalin mbi dhe për hire te dshurise se gruas sime, ajo thirret si gruja e dikujt tjetër e unë nga dimezioni tjetër i botës frenoi çmendurin time. Ajo humbi

dashurin time e me te varri nuk sjell trandafilet
me ngjyre te kuqe e tek kafka ime nuk
rrokullisen lotët e saj, ajo po me bren edhe me
shume kockat e mija kur kërkon një burr tjetër.
Trokas mbi smiren time por ajo ka përfunduar
ne varr rrugëtoi pranë hekates për një ndihme
por vetëm qesh me dy kokat e saj e harroj se
jam një poet i nëntokës plot dënime.

Dëgjuan

Me duket se të gjithë
dëgjuan se jam nje prift
pa kishë e pa rroba
Kur ti i degjon duke pershperitur
per virgjerin time
ngritu dhe thuaj po pret
virgjereshen, kur dikush te
afrohet me nje gjysme zeri
duke gellditur aromen e
dashurise shendrrohu ne

preventive maskuse
kur dikush te shtrin doren me
gjemba pershendet vetem me
koke dhe thuaj se prifti m prêt.
Kur te vjen prifti shendrrohu ne
nje lavire duke ja dhuruar
mishin tende disa qeneve te
paralagjes...

Virgjeres ha

Ishe e veshur si nje virgjershe e
kishes me trazove shpirtin
me paqen qe e kishe
vendosur mbi sy.
Vegimi im nuk eshte genjeshter
ngase te njoha nje tufe te
flokeve te tua geshtenje, nata ishte e
qete e taket i degjoja ne udhekryqin
ku rrija une e me engjujt shpirtzi
filloj te trazoj shpirtin te
vuajtur skajshmerisht
nga dashuria
Ti je nje virgjereshe nga jasht
ndersa ne mbrendesi shuan
epshet me nje panorame pornografike
e flladitesh me petat e rrobave te tua
plot llave e zjarr ndezes.

Kur te degjoi

Nuk mbaj mend sa vargje

shkrova per poshtersine tende
e nuk mbaj mend sa mini kriza ne
koke pata , perpara
se te degjoi se ke
vdekur do siguroj qenjen time
me miqte e mi te varrit ,
ndersa shoqet e mija te vdekura
do me sjellin qumesht varresh
nga gjinjet e tyre te mykura
vazhdimisht me pysin per
reciprocitet ndaj bushtres time,
e une gjysem i zhveshur
vazhdimisht qortoj, vazhdimisht me
thirrin ne boten e amshushme
por syte me mbesin te
hapur ngase vdekja dua te
me ndodh me nje shtize te
ngulur ne koke.

Përmbajtja:

JETON NË MUA
Meditim 5
Jeton në mua.....7
Lidhmëni me E.....9
Pran librave.....11

Kangjele.....
.....13
Pasioni
.....
.....15
Korbi.....
.....17
Ferri.....
.....19
Ty
Faik.....
.....21
Të
Presë.....
.....23 Lokes
time.....
.....25
Ju
porosis.....
.....27
Unë dhe
nata.....
.....29
T r e n c i n a
.....
.....31
Libri.....
.....32
Injoranti.....
.....33
E shoh
atë.....34
Çabrati.....
..35

Vdekje e
hershme.....36
Hiperbolë
reale.....37
Ti
je.....3
8
Rrugë pa
kthim.....39
Shpresa.....
...40
Shefi.....
...41
Vdekje
Ankthi.....42
Vinë dhe
shkojnë.....43
Vdekje
zhurmuese.....44
ÇetësiVdekjesh.....
....45
Një
mike.....46
Akomodim.....
.47
Lokes
time.....48
Kastrijotja.....
...49
Poeti.....
.50

PËRSHPËRIS ME VETËN
E- Korrelacion
dashurie.....51

Ata që nuk janë.....52
Pranë kohës.....53
Sa keq?.....54
Ikje.....55
Portreti yt.....56
Zala.....57
Ulur pranë bankës së asjë.....58
Lyra.....59
Pranë Korridorit.....60
Faltore fati.....61
Ajo që më ndjek pas.....62
Mekatë.....63
Mos më pyetni.....64
Më jep një qetësi.....65
Pranë Fakultetit.....66
Hasit tim.....67
Fshati saj.....68

Poezitë e tua.....69
Kukull profesoresha ime.....70
Pranë Monitorit.....71
Vetëlëndim.....72
Pres takimin.....73
Dua të fle gjumë.....74
Dolli.....75
Katërmbëdhjetë marsi.....76
Nuk mund ta plotësosh.....77
Datëlindja e saj.....78
Mëshirë.....79
Femër.....80
Antigona.....81
Aty ku ikin shpirtrat.....82
Ende je foshnje.....83
K al e n d ar i.....84
Ditë të zeza fëmijërie.....85
Nënës.....86

Tonzillë.....8
7
Gjyshit tim.....88
Dajës
tim.....89
Q e n S a d r i
u.....90
Fantazmat.....91
Për të
dashur.....92
Kaltrina.....93
Do e humbi.....94
Pushimi tri
ditë.....95
MELANKOLI
Ndal.....96
Përsëri flet.....97
Prindit saj.....98
Procesi për mua.....99
Vendosa.....100
Dhjete qershori.....101
Testamenti.....102
Pasqyra juaj.....103
Parat.....104
Për ty e panjohur.....105
Strategeja e te
çmendureve.....106
Shtrati yt.....107
Golgotë Prishtine.....108
Kufoma ime.....109
Para se te shkoi.....110
Po me thërrasin.....111
Pershperiti me
varrin.....112
Nuk me besohet.....113

Po me vjen
vdekja.....114
ZOTAT na kanë
zili.....115
Martesa e te
vdekurve.....116
Tersisht qenies
time.....117
Jetoj pranë hijes
tende.....118

Ilir F.Çabrati

Jeton në mua

(POEZI)

Shtypi:
Shtypshkronja "Poslishti"
Prizren

Mars, 2012

ISBN.....
.....

Sponsoret e librit:

Falemenderoj përjetësisht familjen time, si dhe **Fadil Çoçaj** i cili me dha një mbështetje materiale ne çdo moment.